

det næste Afsnit. Det kunde være, at Reenindtægten deraf for Staten havde været større og sikkrere, end hvad man kan faae for Trederikspladsen. — Jeg har saaledes ikke Videre at tilføie med Hensyn til de af den høitærede Finantsminister stillede Forslag, men der er et Par Ytringer af den høitærede Krigsminister, som jeg ikke kan unblade nærmere at berøre. Navnlig med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 maa jeg gjøre en Bemærkning, der maastee kunde see ud som en Berigtigelse af, hvad den høitærede Minister har sagt idag, men jeg skal dog gjøre det med den Reservation, at det meget let kan vise sig, at denne Berigtigelse berøver paa usfuldstændige Oplysninger. Efter de Meddelelser, der ere tilkomne Udvalget, har dette ikke kunnet opfatte Sagen paa den Maade, hvorpaa Ministeren har fremstillet den. Efter skriftlig Meddelelse til Udvalget bestaaer nemlig Garnisonskolens Capital af en Sum af ca. 25,000 Rd. eller noget Mere, saaledes som den høitærede Minister nævnte, men efter den samme Meddelelse hidrører kun en Deel af denne Capital, som er opgiven os til et Beløb af omtrent 15,000 Rd., ikke fra private eller Renter af private Gaver, saaledes som Ministeren idag sagde. Der er altsaa en Sum af 15,000 Rd., som hidrører derfra, at der har været tillagt denne Institution visse offentlige Indtægter, visse Indtægter, som tilhøre Staten, og at disse Indtægter ere løbne op til den nævnte Capital. Det har nu været Udvalgets Mening, at det ikke vilde være rigtigt at røre ved den Deel af Capitalen, som hidrører fra Legater og Gaver; men den Deel derimod, som hidrører fra Emolumenter, der have været Skolen tillagte af Staten, har man troet denne fuldstændig berettiget til at indbringe. Det er en Forholdsregel, som vi ved mange tidligere Leiligheder have truffet, og hvor den har angaaet det Slags Fonds, har der ikke fra de andre Ministerier været reist nogen Modstand mod Finantsministerens Ordre. Saaledes har Sagen stillet sig for os, og jeg har en Formodning om, at den høitærede

Minister ikke har huffet rigtigt idag, ellers havde han ganske vist ubtalt sig paa en noget anden Maade. De Herrer ville altsaa see, at naar man vedtager Forslaget under Nr. 2, faaer Finantsministeren Anledning til at gjøre Sagen til Gjenstand for nærmere Forhandling med Krigsministeren og at gjøre det Krav gjældende, som han antager, at Staten har paa at indbringe den Deel af Garnisonskolens Capital, som ikke hidrører fra private Gaver. — Dernæst skal jeg tillade mig at føie nogle Ord til, hvad der er sagt om Forslaget under Nr. 6. Jeg hører i denne Sag til Fleertallet og har ikke deeltaget i at stille dette Forslag, og jeg skal tillade mig i saa Henseende at henvise til de Grunde, som ere fremsatte af den høitærede Krigsminister. Det har allerede for et Par Aar siden været klart for Rigsraadet, at naar man vilde vedblive at lade Usserød Fabrik gaae for Statens Regning, burde man give den en vis Bemærkning til at sælge til Private, og det navnlig af de to Hovedgrunde, som den høitærede Krigsminister med saa megen Styrke idag har fremsat. Denne Anstuelse fastholder jeg, og jeg troer, at det er en rigtig og velgrundet Anstuelse, men der er rigtignok med Hensyn til Salget til Private et Hensyn at gjør gjældende, som ikke synes mig at være kommet tilstrækkelig klart frem. Nogle af de ærede Talere have meent, at det vilde være en Forurettelse mod de Private overhovedet at sælge Klæde fra Usserød. Dette kan jeg aldeles ikke indsee. Hvis Staten virkelig, naar man paa rigtig Maade beregner Capitalen, og Renterne af de indstaaende Capitaller blive tagne fuldstændig i Beregning, er istand til at sælge Klæde fra Usserød til billigere Priser, end Private kunne gjøre det, saa kunne Privatmænd ikke besvære sig, thi det er et naturligt Krav, som Consumenterne have, at kunne kjøbe Væerne der, hvor de kunne faaes og produceres til billigste Priser, og skulde det virkelig være saa, at en saadan Statsfabrik kunde drives saa udmærket, at den var istand til at